

Viri Clarissimi

WILHELMI TEN RHYNE

Daventr. Ampliff. Soc. Indiæ Or. Me-
dici, & a Consiliis Justitiæ,

Schediasma

de

PROMONTO
RIO BONÆ SPEI,

ejusve tractus incolis

HOTTENTOTTIS.

accurante, brevesque Notas
addente

HENR. SCRETA, M. D.

BASILEAE,

Apud JOH. LUD. BRANDMYLLERUM,

Anno 1716.

8 De Promontorio bonæ spei
sum tantisper perspiciamus *loci*
indolem & situm.

CAP. I.

De situ Promontorii bonæ spei.

P*romontorium bonæ spei* appel-
latum, quæ longitudinem
(quæ hic novem & triginta
gradibus, ac viginti quinque
scrupulis absolvitur) a *freto Ga-*
ditano, quæ latitudinem (quam
triginta quatuor gradibus tri-
gintaque minutis metiuntur)
[x] a *Promontorio Hesperio & Guar-*
dafu ultima *Africa* portio est.
Anno 1498. a *Vasco di Gama* tutela
Johannis, Portugallia Regis, de-
tecta, Olympipetis excelsa mon-
tibus, infœcunditate hominibus
valde infestis. Infelices etenim
hæ gentes proventibus, & ma-
lignis illustratæ sideribus; terræ
sterilitas arenis, merisque ere-
mis

[x] Lusita-
nis & no-
stratibus
nautis Ca-
bo verde.

que magna, sed in tenuissimum facile terenda pulverem. In ipsa albicat matrice, quamvis & niger reperiatur; ast cum ingenti adurit aestu canicula, sponte prorumpit facie micante albida, nostratium *commune sal* acrimonia tantisper antecellens, congruumque ciborum condimentum. Num quod, si quis in Africa (ut [γ] *Aristotelis* tempore jam compertum) prope mare infoderit, aquam principio dulcem, post brevi *salsam* inveniet?

[γ] Lib. Problem. Sect. 23. probl. 21.

CAP. II.

De Brutis.

Montosa hæc solitudo *feris brutis*, quam *hominibus* aptior habitatio est: hic enim nocentissimi armentis *leones, elephantes, rhinocerotes*, [δ] *tigrides* seu potius *panthera, lupi,*
B *alces,*

[δ] Premit advena dentes tigris, ut bibit humanum populo lugente cruorem. Petron. Satyr.

[ε] Prodigi-
osa magni-
tudinis be-
luæ, a me
non semel
conspicæ,
quas sæpe
cum vitæ
periculo
venatum
eunt no-
stratcs: vi-
deatur

Plin. lib. 8.
cap. 25 &
c. 26.

[ζ] Quas
Marcgra-
vius descri-
bit sub no-
mine Mie-
nen det-
ders Hist.
quadrup.
lib. suo 6.
cap. 4.

[η] de hist.
anim. lib.
8. cap. 18.

*alces, [ε] hippopotami, agrestes equi-
bubali, apri, oresitrophi, napes, ar-
ctopitheci, histrices, echini, putorii,
lynxes, cervi, daxi, meles, lutra, le-
pores, & pulcerrimi coloris ona-
gri, ac si nigro corio albas ordi-
ne inseruisset strias pellio: ca-
præ, rupicapra, ibices, cum macu-
lofi tum cinerei: hirci rupisulto-
res, feles silvatici, tigriformes at-
que cani; vulpiumq; quædam
species, quam Belgæ zachhalse
dicunt; rariores [ζ] Tamandua-
Guacu, a Brasiliensibus sola mag-
nitudine diversæ. Ingentem sa-
ne beluarum copiam illic ho-
spitari necesse est; cum millena
aliquot brevi temporis interca-
pedine captorum, præsertim
*hippopotamorum, alcium, ibicum,
consimiliumq; pondera, a pau-
cis venatoribus Gubernatori pro-
ducta sint. Unde patet, quam
graviter lapsus sit [η] Aristoteles,*
ubi*

ubi in *Africa* (ubi equi [θ] non de- [θ] Petron.
est belua dente ad mortes pretiosa in satyr.
suas) non aprum, non cervum,
non capram silvestrem inveniri
trahit.

CAP. III.

De Avibus.

Inter aves frequentes satis, &
diversi colores, [ι] *struthioca-*
meli, pavones, grues, ciconia ni- [ι] Huc
gra, ardea, anseres, onocrotali, ana- transfera-
tes, penelopes, quercedula, glaucia, tur loctis
mergi, urinatrices, [κ] fulica, bosca- Esai. cap.
des, pengvini, perdices, rubicantes 13. v. 21.
& cinerei *phasiani, vanelli, ficeda-* [κ] vid.
la, gallinagines minores, ulula, cep- Charles
phorum myriades, [λ] apodes, ac de Roche-
variæ tincturæ *hirundines, [μ] cō-* fort lib. cit.
libry- p. m. 133.
[λ] Non

apodes, licet Plin. lib: 10. c. 39. hoc nomen illis indi-
derit; & sine pedibus describerit; uti veteres paradisi
dictas aves apodas putare perperā. [μ] Alibi a me de-
scribitur vid. idem Rochefort p. m. 141. Quo & referri
poterit Brasiliensium Guaimumbi, quam Marcgravius,
bloemenspecht interpretatur, cuius ille novem recen-
set species, ego ex repertis tantum tres alibi descripsi